

Иван Вазов

Сонет. На ученичката А.

На ученичка А.,
която четеше постоянно
книга „Небесни светила“

Ах, какво е туй желанье,
що в сърцето ти гори?
Що ти е, отговори,
толкова наука, знание?

Туй ти Северно сиянье,
тез звезди, луна, слънца
дали можат ти прида
повеч блясък, обаянье?

Нали и без тях си ти
пълна с дарби, красоти
и обайваш, и привличаш?

Съвършенство ли желайш?
Научи се да обичаш
и ти всичко ще да знайш!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8401>]